

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt Danskernes Historie Online - Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskeres Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

L. Maaløe

O. C. F. von Saabye

OBERST
OVE CHRISTIAN FREDERIK
VON SAABYE

HANS FORFÆDRE
af CHRISTIAN NIELSEN-SLÆGTEN *og*
SAABYE-SLÆGTEN
SAMT
HANS EFTERKOMMERE

UDARBEJDET AF LAURITZ MAALØE

1924

L. Laursens Bogtrykkeri
København

OBERST O. C. F. VON SAABYE

(Billede fra 1898)

FORPAGTER PAA SØHOLM
født 1747

O. C. F. SAABYE I LØJTNANTSUNIFORM
1834

AGNES ANNA SAABYE
f. Bilton

O. C. F. SAABYE SOM KAPTAJN
omtrentlig 1863

DEN Titel, nærværende Slægtregister bærer, er tillige dets Program. Saabye-Slægten er nu saa talrig, at et Register over alle Medlemmer vilde antage et Omfang, der vilde vanskeliggøre dets Gennemførelse.

Udgiveren har derfor valgt kun at medtage den Del af Slægten, der som Forfædre vedrører O. C. F. v. Saabye og hans Efterkommere.

Indtil O. C. F. v. S. er Svigerforældrene optaget, medens Udgiveren har fundet det rigtigst at lade hver enkelt af hans Efterkommere selv supplere sit Eksemplar i saa Henseende.

I denne Forbindelse: Sørg for at holde dette Slægtregister vedlige.

L. M.

FORFÆDRENE AF CHRISTJERN NIELSEN-SLÆGTEN

TILDELS EFTER I. VAHL

Christjern Nielsen, Borgmester i Varde o. 1500, var en bekendt og anset Handelsmand, der stod i Forbindelse med Kong Hans. Det vides ikke, naar han er født, men da hans Sønnedatter, Karin, er død 1560, 55 Aar gl. og saaledes født 1505, kan man slutte, at hendes Farfar, Chr. N., næppe er født senere end 1450.

Jens Christjernsen Varder: papistisk Præst ved St. Petri Kirke i Ribe, første lutherske Præst ved St. Kathrine Kirke s. St. 1537 og Domherre s. A.

Karen eller Karine Jensdatter Varder blev gift med Laurids Thøgersen, Raadmand i Ribe og Borgmester 1584. Hun døde d. 6. Novbr. 1560, 55 Aar gl. Han 1594, 77 Aar gl. Da Karen er født 1505, før Reformationen, og mens Faderen var katolsk Præst, maa hun være født udenfor Ægteskab.

Lene Lauridsdatter Thøgersen blev anden Gang gift med Ivar Ivarsen Hemmet d. 19. Novbr. 1592. Han er født 1564, blev Rektor i Ribe 24. Jan. 1590, Lektor 1596, Biskop i Ribe 4. Febr. 1614 og 20. Juli 1620 Dr. theol. Død 6. Jan. 1629.

Dorothea Ivarsdatter Hemmet, f. 1594, død 1687, gift med Christian Christensen Høst, Præst i Lunde-Outrup, død 25. Oktober 1645.

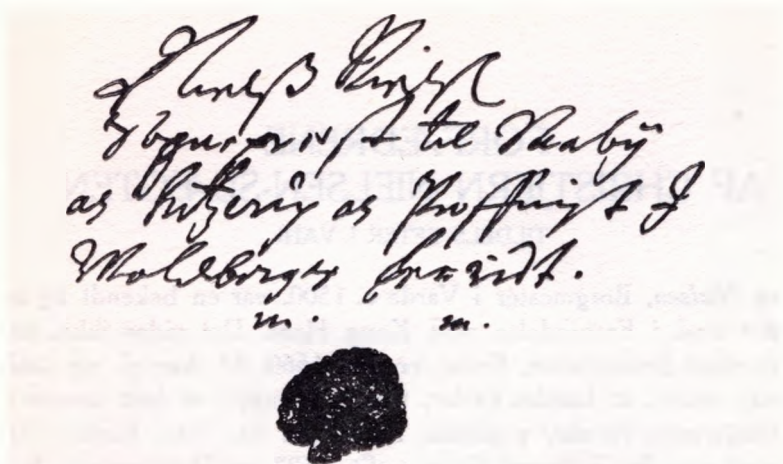
Christian Jensen Høst eller Hammel, f. 14. Septbr. 1640. Præst i Værum-Ørum, ord. 9. Novbr. 1677, afskediget (sjette Bud) 1684. Præst i Haurum 7. April 1696. Død 1. Juni 1704. Gift med Eleonore Hansdatter Liemarch. Hendes Slægt kendes ikke, men Udgifveren kan ikke modstaa Fristelsen til at gøre opmærksom paa, at Adam af Bremen, der levede samtidigt med Svend Estridsen (1018—1076), dedicerede sin berømte hamborgske Kirkehistorie til en Ærkebiskop Liemar.

Jens Christensen Høst, f. 14. Septbr. 1680. Præst i Haurum og Salde 30. Aug. 1704. Provst 16. Oktbr. 1726. Død 9. Febr. 1756. Gift med Dorothea Udesdatter Colding, Datter af Præst i Gosmer-Halling Ude Pedersen Colding og Dorothea Poulsen [se Vahl: Anders Coldings Slægt fra Skrave].

Øllegaard Jensdatter Høst, født 1710. Gift første Gang med Jørgen Bording, f. 19. Oktbr. 1697, Forvalter paa Friisenborg, død 3. Decbr. 1739. Gift anden Gang med Hans Erik Saabye, Sønesøn af

NIELS NIELSEN YDSTED

Saabye-Slægtens Stamfader.

(Niels Nielsen, Sognepræst til Saaby och Kitzerup och Proffuiat i Woldborgh Herred.)
Underst hans Segl med en Blomat. — Facsimile fra en Indberetning om Svenske-Krigens Følger.

Som det fremgaar af ovenstaaende Facsimile, var han Sognepræst til Saaby og Kidserup og Provst i Voldborg Herred. Af Grunde, som senere omtales, kaldte han sig fra et Tidspunkt blot Niels Nielsen, ikke ved Slægtsnavnet Ydsted. Ikke engang ved en saa højofficiel Lejlighed, som da han underskriver Suverænitetsakten af 1661. Ogsaa her kalder han sig blot Nicolaus Nicolai.

I Giessings Jubellærere — Præster, der har været i Embede over 50 Aar, — staar:

Han er født ved Aaret 1598 i Ydsted i Skaane, hvor han blev 1628 af Biskoppen Doctor Mads Middelfart ordineret til Præst i sin Fødeby. Her levede han en halv Snes Aar indtil 1638, da Kong Christian d. IV gjorde den hemmelige Alliance med Spanien og Holland og skal have villet med 20000 Mand gøre Indfald i Sverrig, som hemmelig gjorde Forsvars Anstalter, hvorved Herr Niels Ydsted skal have givet Underretning til Hoffet, og derved skal være faldet under Svenskernes Mistanke, hvorover han maatte flygte herhid til Sielland.

Den sande Sammenhæng har jeg hos Mandens Descendenter ikke kunnet bringe i Erfaring.

Som Sognepræst til ovennævnte Menigheder finder jeg ham ved Aar 1640, at have succederet Herr Thomas Thomæsen. Men i Aaret 1642 finder jeg, at Lehnsmanden paa Roeskilde-Gaard, Velb. Niels Trolle lod ved sin Ridefoged Christen Steensen Herr Niels Ydsted indstævne til Landemodet d. 15. Juni, fordi han havde førend Bryllupet havt legemlig Omgang med sin Hustru, som gjorde Barsel 30 Uger og 5 Dage efter Bryllupet, og derfor mente Steensen, at Præsten havde sit Kald forbrudt.

Herr Niels gav ved Indlæg tilkjende, at hans Hustru kunde ikke gaa den fulde Tid ud med sit Foster, fordi hun nogen kort Tid, før hun blev forløst, ulykkelig havde væltet tvende Gange af sin Vogn, formenede og, at efterdi de vare trolovede, og der var sket for dem Udlysning til Ægteskab, at de derfor kunde anses som Ægtefolk; forsaa sig derfor til, at hannem skulde vederfares Naade og ikke den strengeste Medfart. Biskop Brochmann, som ikke fandt for sig nogen Kongelig Forordning, hvorefter han om saadan Hændelse kunde dømme noget endeligen, vilde have det henvist til Kongelige Majestæts naadigste Anordning; — og Præsten slap for videre Tiltale; men han slap ej saa let, da Svensken kom i Landet og i Belejringens Tid fandt ham i Saabye. Et Brev til mig fra hans Sønnesøns Søn dat. 18. Juli 1770 beretter, at de Svenske lagde ham paa Pinebænk og medhandlede ham umenneskeligt. Dette blev meddelt Kong Frederik d. III, som just havde en svensk General fangen, og lod melde i Fjendens Lejr, at de samme Pinsler, de udøvede mod Præsten i Saabye, skulde Generalen udstaa; Præsten skal derpaa straks være bleven befriet, men han fattede et bittert Had til den svenske Nation og vilde ikke tillade, at hans tvende Sønner maatte bære hans Tilnavn, men kaldede sig Saabye, og fra deres Afkom have vi den hosføjede Stamtavle — — —.

Det har ikke — trods grundige Eftersøgelser — været Udgifveren muligt at finde Bekræftelse paa hin Sønnesøns Søns Beretning om Forholdet med Svenskerne, hverken i Ydsted eller i Belejringens Tid, 1658—59. Men det, at Niels Ydsted gav sine Sønner et nyt Navn, er vel i og for sig Bekræftelse nok. Ved Undersøgelserne er Udgifveren stødt paa to andre Præster af Navnet Ydsted, nemlig Jørgen Rasmussen Y., der blev Mag. Art. i 1558, var under Navnet Jørg. Rasm. Skaaning først Discipel og senere Hører ved Skolen i Roskilde, senere under Navnet Ydsted Præst ved St. Albani Kirke i Odense og gift med en Datter af Hans Tavsen. Han døde 6. April 1571, og der findes et Epitafium over ham i Graabrødre Kirke der. Videre findes i „Skånska Herdaminen“ omtalt en Peder Andersen Ydstadius, Præst omkr. 1600 i Valby og Bolshøj i Skaane. Maaske er disse to Farbrødre, sikkert ialtfald Slægtninge af vor Niels Ydsted. Under alle Omstændigheder har der forekommet en Præste-

slægt af dette Navn, og det maa have været vægtige Grunde, der har bevæget Præsten i Saaby til at slette Familie-Navnet. Kun sine to Døtre, der ikke kunde forplante det, kaldte han Ydsted.

Hele Forholdet til Svenskerne har Sandsynligheden for sig. Udgiveren har under sin Søgen efter Slægtens Spor mødt en anden skaansk Præst med Bettelstaven i Haand, paa Vandring gennem Fyn, mens hans egen Del af det danske Land gik op i Luer fra Smaalands Grænser til Ystad og Falsterbo, og der var, efter Jens Bircherods Dagbog, hvorfra Udgiveren har det, flere af den Slags.

Derimod er det gaet helt anderledes til i Lejermaalssagen, end Giesing fortæller, naar han skriver, at Biskop Brochmann henviste Sagen til Kongens Anordning, „hvorefter Præsten slap for videre Tiltale“.

Biskoppen har netop fældet Dom i Sagen, hvilket fremgaar af et Brev i „Sjællandske Tegnelser“ fra Christian d. IV, dateret Rendsborghus 22. Juni 1642, hvori Lehnsmanden Niels Trolle faar Ordre til at indstævne Doctor Jespers Dom „til førstkommende Mode som udi vor Kiøbsted Kiøbenhaffn er in November anordnet for Os och woris elskelige Danmarks Riges Raad, som der tilstede kommendis worder“ — — „effterdi woris naadigste Forordning formelder, at dersom nogen Præstemand sig udi Leiermaal forseer, enten længe eller stackit før hans bröllop, da sit Kald at have forbrut“.

Desværre eksisterer hverken Dr. Jesper Brochmanns Dom eller den Dombog, hvori Herredagsdommen i Lejermaalssagen findes, og hvor Niels Ydsted maa være bleven frikendt, eftersom han blev i sit Embede.

Men i en tidligere Dombog fra April 1642 findes det Forhold indgaaende omhandlet, over 20 Foliosider, som sikkert har været Aarsagen til, at Sagen mod Niels Ydsted blev rejst.

Ved denne Dom omstødes en af Sjællandsfar Landsthing — som Melleminstans — d. 19. Jan. 1642 afsagt Dom, medens en af Roskilde Byret d. 25. Novbr. 1641 truffen Afgørelse bekræftes. Ved denne sidste blev en Jordemoder i Roskilde kendt strafskyldig for Bagvaskelser af Niels Ydsted og hans Hustru, Kathrine Jacobsdatter.

Af Dombogen fremgaar, at det drejer sig om en Sag „imellem Hrr. Niels Ydsted och hans Høstru Thrinne Jacobsdatter paa den eene, och Johanne Jordemoders och hindes mand Søffren michelsen paa den anden Side, anlangendes en ærrørige Snach, Som forn. Jordemoder och hindes Mand forn. Herr Nielses Hustru schall haffue paa Sagt, hinneres ære och Røchte till mærcheligh forkleining, idet Thrinne schulde haffue Rhedet til Barsel och derimod Søgt Raad hoss Johanne forleden fastelaun 2 aar Siden och Siden om Sti hanss Daug dernæst effter fød barn udi Holstein“

— andetsteds staar Hadersleff — „for huilchen deris Usandfærdige Snach de aff byefaugeden udi forn. Roeschild err till dømbte Att lide deele efter Recessens 20 Capitel“.

Johanne Jordemoders fortæller i et langt Indlæg bl. a. om Trines og Niels Ydsteds Besøg hos hende: „Anden Aften der effter kom Herr Niels Ydsted og Thrinne ner i mit Huus, og ibland Anden Discours som da fallt, da gik Hrr Niels paa mit gulffue hid och did, wende och wred sine hænder, sig Klagende och sagde, bliffuer dette Aabenbahrt, da bliffuer Ald min wellfardt forkast“.

Dette Indlæg er imidlertid skrevet af en ukendt Tredjemand, idet det oplyses, at hverken Johanne Jordemoders eller hendes Mand kan læse eller skrive. Og Johanne har vaklet slemt i sine Udtalelser, thi „Mette Niels pedersens haffuer wundet, att Anno 1640 der Trinne war kommen fra Holsten igien da gick Mette Indtill Johanne Jordemoders och Spurte huad det var for en Talle hun haffde haft om forn. Trinne, som de haffde sagt i Byen, Att de haffuer Sagt, Thrinne schulde haffue Reedt til Barsell, den Tid hun Reiste til Holstein, da forbandet Johanne sig høyligen och lagde sine hænder sammen, och Ønschede saa mange dieffler i sig, som der err sand paa Haffuitsens Bond, Om hun nogen Tid haffuer sagt forn. eller noget Andet utilbørligt; Thi hun wiste Aldelis indted andet met hinde, end som Erligt och Christeligt sømmer en Erlig pige“.

Niels Ydsted „berober sig paa sin Hustrus schudsmaal, om hinders errinde och forhold i Hadersleff, huilchet samme schudsmaal Klarligen uduiser, naar Thrinne kom til Hadersleff, huem hun haffuer met sig paa Reisen, huad hun der bestillte, hos huem hun war, huorledes hun sig der schichede, naar och met huem hun der fra hid offuer igien till Sielland for Reiste“ — — „saa hines uschuldighed schall werre Udi Alle maader Nocksom for Landsdommeren beuist Saa uit nu mennescheligt och mueligt Kunde wehre, Effter saa lang tiids forløbelse“. Han fremfører, hvorledes Johanne tidligere har været straffet for løs Snak: „hun ochsaa tillforn fra Andre Steder om Natter tiide for uerlige gierninger schall wehre bort Rømbt“. Og Thrinne har kun søgt hende, fordi „hinde war tillfalden en hemmelig Siugdum, haffuer mist hines tiider“.

Et af Vidnerne „Marren Anders schinders haffuer wundet effter laugen, Att paa 2¹/₂ Aars tiide hun tiente i gaarde met Thrinne Jacobsdatter, till Magister Eneuolds, des imidelertiid tiente och forholt Thrinne sig Baade i ord och gierning, liiff och leffnet som en erlig piige sømmer og Anstaar“.

Hvordan Snakken er gaaget, faar man et udmærket Billede af, naar der staar om Heluig Hansdatter, „att den Aften Marren Salig Mester Johans

haffde giort Barsell, da Støed hun och Johanne Jordemoders hoss Kachel-offnen i Mester Johans Stuffue, den tiid Jydstrup Kald war bleffuen ledig, da sagde Johanne till hinder nu faar well Niels Ydsted dette Kald da suarrede Heluig, det tør hand well gøre, da sagde Johanne, da tager hand och well Thrinne, da suarrede Heluig der tiil, det Kan well schee, da sagde Johanne ydermere, hand faar at gjørre det, huor till Heluig Suarede nej saa mænd der Nøder Ingen hannem till uden han sielff will, da sagde Johanne Jo de haffuer wæret saa meget tillsammen han faar well At gøre det, fordi hun lauffede til Barsell, der hun drog till Holsten og haffde ey længere dags end till S. Hans Dags, da suarrede Heluig, Johanne warrer eder for slig snack, uden I weed god bescheed der omb, da tog Johanne sin hand och lagde den paa sin mund och Sagde det schall ey komme af min mund“.

Og det er ikke blot „hoss Kacheloffnen“, men paa Gader og Stræder, Johanne har haft travlt. Anne Andersdatter vidner: „Att sidst forleden St Mortens Aften da gick hun op paa torffuit hindes Errinder, da kom Johanne Jordemoders och Kallede paa hinde, Spurde huor hun wilde gaa, da suarte hun att wilde gaa hen till Wulff om hand wilde kiøbe noget Suinemad“.

I den mest haartrukne Forbindelse med dette Ærind kommer Niels Ydsteds Sag atter paa Tale, og vi ser, hvor direkte Sladderer er kommen Biskop Brochmann for Øre: Johanne slutter truende Samtalen: „effterdi hun kunde ey wehre i Roe for Niels og Thrinne, da will hun drage Ud till Bispen och siige hannem noget andet.“

Ja, hele Dommen kan jo ikke trykkes her, men endnu en enkelt Passus maa med, fordi den indeholder personlige Oplysninger om Niels Ydsted. Der staar i et Indlæg: „och strax dereffter Som war wed fastelauffnstiider Reyste Thrinne Bort, och kom igien trei Ugger for St michelsdags, i Sommer Aar, huor hun war, eller huad hindes errind war weed wi ey Och middeler Tiid Alt dette scheede tiende Herr Niels Ydsted Magister Eneuold“ — Præst ved St. Lucie Alter — „for schollemester till sine børn“.

Det havde været af største Interesse at kende de to Sager, Lejermaals-sagen og Sagen mod Jordemoderen, fra Begyndelse til Ende, men disse Dombøger er ikke opbevarede, og man maa være taknemlig for, at dog den citerede Dombog findes. Thi heraf faar vi at vide, hvad ingen, heller ikke de Slægtninge, der har skrevet Giessings Stamtavle, har vidst, nemlig hvad Niels Ydsteds Kone, Slægtens Stammoder, hed. Vi hører, at Stamfaderen — i Tiden mellem Flugten fra Skaane og sin Tiltrædelse som Præst i Saaby — har været Lærer for sin Kaldsfælles Børn i Roskilde,

og at det er i hans Hus, han har lært Kathrine Jacobsdatter at kende. Og endelig ikke saa lidt om hvem, de har kendt og det Milieu, de levede i.

Alt takket være Johanne Jordemoders giftige Tunge og det Tilfælde, der har bevaret den gamle, sluddervorne Dombog.

Det er værd at anføre, hvem der var stævnet som Vidner. Det var „Else Afgangne Mester Rasmusses met hindes daatter Woldborg, och hindes pige Anne, Appelone Herr Jacobs, bertell Jørgensen met sin Høstru Heluig hansdatter, Mette Niels pedersens, Maren Anders schinders, Sidse Christensdatter och marren per Christensens udi Roschilde, saa och Giertrud Herr Frederichs udi Herrsted, Kirstine Herr Madses udi Ørsted, Maren Herr Nielses i Gyllinge, Anders Christophersens quinde i Skulderup, Frands Nielsens quinde i Geffninge, Maren Jeppes i Ubyneere.

Sammeledis Os elskelig Niels Trolle til Troldholm, wor Mand och befallingsmand paa wor gaard udi Roschild, om hand haffuer nogit der till att Suarre.“

De fire Kvinder, til hvis Mænds Navn er føjet et „Herr“, er Præstekoner, og her staar vi sikkert overfor Familien Ydsteds Omgangsvener.

Og lad os da tage dem med, der sad til Doms. Det var: Kongelig Maiestæt (Chr. IV), prindzen (senere Frd. III), Herr Christen Thomesen, Cantzler, Herr Mogens Kaas, Herr Thage Tott, Herr Christopher Ulfeld, Herr Joust Høeg, Rigs-Cantzler, Herr Corfitz Ulfeld, Statholder, Herr Oluf Parsberg, Herr Jørgen Winnd, Herr Gregers Krabbe.

Og det hele staar at læse i et Svinelæders Bind, hvorpaa er trykt med gylden Skrift: Danmarkis Rigis Dom Bog in Aprillis 1642.

Der er saa endnu at fortælle, at Niels Ydsted findes immatrikuleret ved Universitetet i København den 28. September 1620 under Navnet Nicolaus Nicolai Scanus ex schola Lundensi, Niels Nielsen Skaaning fra Skolen i Lund, og hans Præceptor var Ole Worm. I Maj 1621 faar han Kommunitetet — gratis Forplejning —, men denne Gang under sit Slægtsnavn, Nicolaus Nicolai Ydstadius.

Om de ti Aar i Kaldet i hans Fødeby — 1628—38 — vides intet. Han findes ikke i „Skånska Herdaminnen“, og Arkivet i Lund erklærer ikke at kunne finde ham. Men det maa ikke undre. Saa meget gik den Gang, som det bedst kunde. I den ofte citerede Dombog kaldes Niels Ydsteds Kone „Thrinne“, kun een eneste Gang rigtigt: Kathrine. Der er stadigt Tale om, at hun har været i Holsten, kun hendes Mand har det rigtige: Haderslev. Og Uvisheden med Hensyn til hans Liv i Fødebyen har ansportet Udgiveren til saa meget des mere at fastslaa hans Identitet i andre Forhold. Og noget mere virkeligt end hele Affæren med Jorde-

moderen kan vel næppe tænkes. I denne Retssag er intet sagnagtigt; her gaar og staar Niels Ydsted og Kathrine Jacobsdatter med deres Omgivelser lyslevende, trods de tre Hundrede Aar.

Deres Bryllupsdag kendes ikke. Den har sikkert været nævnt i Dr. Jesper Brochmann's Landemode-Dom, som imidlertid ikke eksisterer. Men der er Rimelighed for, at de er bleven gift sidst i 1640. Da det oplyses i Stamtavlen hos Giessing, at Sønnen Niels Nielsen er født ca. 1660 — 20 Aar efter Brylluppet —, har Kathrine sikkert været ganske ung, da hun lærte sin Mand at kende. Børnenes Fødselsdage og hendes og Niels Ydsteds Dødsdage er ogsaa ukendte, da heller ikke Kirke-Saabys Kirkebøger fra dengang findes. Lige saa lidt har det kunnet oplyses, naar Niels Ydsted og Niels Saabye tog deres Embedseksaminer. Universitetets Arkiv fra den Tid brændte paa Trinitatis Kirkeloft 1728.

Vi kan saa slutte vor Omtale af Slægtens Stamfader med at anføre Resten af Giessings Meddelelser: Mærkeligt at Gud gav Herr Niels efter saa mange haarde Genvordigheder Kraft og Styrke, at han oplevede 90 Aars Alder og 60 Embeds Aar, inden han i 1688 forlod denne Tids Pinagtighed.

Der var i Ægteskabet 4 Børn, Cathrine Ydsted, død 1696 uden Børn, 'Anna Ydsted, død ugift 1715, Niels Nielsen Saabye og Ole Saabye, den sidste død ugift som Præst 1723. Den eneste, der forplantede Slægten og Navnet, var saaledes den ældste af Sønnerne.

Niels Nielsen Saabye, født ca. 1660, død 4. Maj 1732. Da vi her træffer den første Bærer af Navnet, bør det samtidigt oplyses, at Kirke-Saaby ligger i Voldborg Herred, Københavns Amt, lidt Syd for Roskilde Fjords sydligste Del. I Roskilde-Bispens Jordebog 1370—1400 har Navnet følgende Former: Sauby, Sawebye, Sawbye, først i 17de Aarhundrede Saabye. N. M. Petersen mener, at det kan udledes af „saga“, en Træart, der nævnes i Helgakvadet.

N. N. Saabye blev Student fra Roskilde i 1685 og kaldet til Præst i Tirstrup og Fuglslev i Sønder Herred, Randers Amt, den 15. April 1704, ordineret 6. Juni s. A. Gift med sin Formands Steddatter, Helle Sørensdatter Bagge, Datter af Præst i Kerteminde Søren Jensen Bagge, født i Grenaa 1643, gift 26. Marts 1674 med Mette Olufsdatter. Af N. N. Saabyes 13 Børn levede 8, deriblandt

Hans Erik Saabye, født 20. Januar 1713. Død 12. Marts 1776. Godsforvalter paa Friisenborg i Jylland. Han købte i 1763 Gaarden Brandbjerg i Kellerup Sogn, Tørrild Herred, for 10 220 Rdl. og solgte den 1774 for 15 130 Rdl. Aar 1770 købte han den ret betydelige Ejendom Sneumgaard paa 17¹/₄ Tdr. Hartkorn, Sneum Sogn, Skads Herred og solgte den samtidigt med Brandbjerg. Han var første Gang gift med sin Formands, Forvalter paa Friisenborg Jørgen Bordings

Enke, Øllegaard Jensdatter Høst, født 25. April 1710, gennem hvem de efterfølgende Saabyer nedstammer fra Christjern Nielsen-Slægten. Anden Gang var han gift med Margrethe Utzon, født 1721, død 18. December 1769. Hans Søn — af første Ægteskab — var

Erhard Ove Saabye, født paa Friisenborg den 28. Januar 1747. Hans Dødsdag er ubekendt. Forpagter af Søholm under Gjorslev Gods i Stevns Herred, en temmelig betydelig Forpagtning, idet Gaardens Areal — Ager og Eng — angives til ca. 600 Tdr. Land. Han blev den 7. December 1781 gift med Ovidia Margrethe Zimmer, født den 21. Juli 1745, død 30. Marts 1784, Datter af Sognepræst Christopher Z. af Dannemarre og Hustru Christine Margrethe, født Braband. Chr. Z. var i nogle Aar Hofpræst hos Frederik IV's Enke, Dronning Anna Sofie Reventlow paa Clausholm. Ovidia Margrethe var, da hun blev gift med Erh. O. S., Enke efter sin Mands Fætter Johan Saabye, ligeledes Forpagter af Søholm, født 1742 og død 1780. Erh. O. S.'s eneste Søn var

Johan Erhardsen Saabye, født paa Søholm den 23. September 1782, død den 6. November 1849. Ifølge Magleby-Holtug Sogns Kirkebog var Vidnerne ved hans Daab: Mam. Lintrup, Inspektør Vølger, Jomfr. Ormsleff og Mons. Bording. Der foreligger intet som helst om Joh. E. S. personlig, ingen Traditioner, intet Billede, intet i Hærens Arkiv. Han blev Fændrik 9. December 1803, Sekondløjtnant 7. November 1808, Premierløjtnant 6. November 1808, Kaptajn 4. Februar 1818, Stabs-Kaptajn 19. December 1821.

Hans Hustru averterer hans Død i Adresse-Avisen for 10. November 1849 saaledes:

Torsdagen den 6. ds. kaldte Herren til sig min højtelskede, retskafne Mand, Capitain Johan Erhardsen Saabye, Comsumtionskriver ved Østerport. Han døde kort efter at have fyldt sit 67de Aar, hvoraf jeg i de 35 henlevede et lykkeligt Samliv med ham. Dette sørgelige Budskab bringes alle Deltagende paa egne og Søns Vegne.

Kjøbenhavn, d. 10. Novbr. 1849.

Johanne Marie Frederikke Saabye,

fød Riegels.

Den 26. Oktober 1823 blev han beskikket til Comsumtionskriver (Toldforvalter) ved Københavns Østerport og afskediget af Hæren den 28. s. M.

Den 26. August 1814 gift med Johanne Marie Frederikke Brixen, født 26. November 1786. Hun var Enke efter exam. jur. P. L. A. Brixen og født Riegels. Hun anføres alle Steder blot som Steddatter af en Etatsraad Splittorf, der var Kasserer ved „Det kgl. Gen. og Kom. Kollegium“ og som i 1824 blev indsat i

Kastellet som Statsfange paa Grund af Kasseangel. Her døde han 1833, hans Hustru i 1834 hos en Kunstdrejer Weizel i Valby, der averterer hendes Død og kalder sig hendes Plejesøn.

Om Joh. M. Fred. Riegels virkelige Forældre tier alle Kilder, men det er paafaldende, at hendes Fornavne er de samme som Fru Splittorfs Forældres, en Stadschirurg Johan Frederik Fischer og hans Hustru Johanne Marie i Trondhjem, senere Drammen. Det Sted, hvor man sikrest kunde vente at finde Oplysninger om, hvem hendes Forældre var, hendes og hendes Mands Papirer i Enkekassen, førte kun til en Skuffelse. Der stod uden paa Omslaget: „Daabsattesterne udleverede til Enken.“ Hun har selv hentet dem der efter sin Mands Død.

Alt — her i Landet og i Norge — alle københavnske Kirkebøger, Fødselsstiftelsens Protokoller, Statsarkiverne i Trondhjem og Christiania er gennemsoget, men forgæves.

En efterladt Stambog vidner om, at hendes Omgangskreds som ung Pige var den, man kunde vente efter hendes sociale Position som en høj og højt betitlet Embedsmands Steddatter; det var Læge-, Præste- og Forpagterfamilier i Roskilde, Skelskør, Vognserup, Gedserodde o. s. v. Har ingen af alle disse vidst, hvem hun i Virkeligheden var?

Efter sin Mands Død kom hun i Huset hos sin eneste Søn og blev der, til hun døde den 22. November 1876, 90 Aar gammel. Der herskede det kærligste Forhold mellem hende og hendes Søn, der op i sin høje Alder aldrig forsømte sit daglige Besøg ved hendes Grav. Hun var som han et fornøjeligt og livsglad Menneske, og Børnebørnene husker hende planmæssigt paa sin Fødselsdagsmorgen komme dansende ind i Stuen i sin Festdragt, en i brunt og blaat changerende, blomstret Silkekjole.

Beklageligt, at hun skal gaa ind i Slægtsregistret som et Mysterium.
Deres Søn var

OVE CHRISTIAN FREDERIK VON SAABYE

Facsimile efter hans sidste Underskrift som Militær, nemlig paa den Melding til Krigsministeriet, hvorved han fratræder som Chef for 35. Bataillon.

Født den 10. Februar 1815, mens Forældrene boede i Kaninlængen i Nyboder, den sydlige Del af nuværende Fredericiagade, mellem Borgergade og St. Kongens-

gade. Død i Svendborg 24. Marts 1899. Hans militære Løbebane var følgende: Kadet 1. Januar 1828, Sekondløjtnant 10. September 1834 i holstenske Infanteriregiment, karakteriseret Premierløjtnant 10. Juni 1841, virkelig Premierløjtnant ved 15. Bataillon 1. Juli 1843, forsat til 1. Bataillon 28. August s. A., Kaptajn II. i 6. Reservebataillon 17. Februar 1849, Kaptajn I. 28. Maj 1852 ved 1. Bataillon, fung. Major 1. Oktober 1863, ved 21. Bataillon, Major 10. Januar 1864. Afskediget ved Hærreduktionen 19. December s. A. Genansat og udnævnt til Oberst i Reserven 27. September 1867, Chef for 35. Bataillon. Afskediget 4. Februar 1881.

Han skulde været afskediget Aaret før, men var ved en Fejlskrivning optaget i Hærens Lister som født 1816, i Stedet for 1815. Hvad han selv morede sig kosteligt over. Han blev Ridder af Dannebrog 13. September 1848, Dannebrogsmænd 28. Oktober 1864 og Kommandør af Dannebrog 28. Juli 1894.

Om den sidste Dekoration fortalte han Udgifveren, at han fra sin gamle Officerskammerat, Overhofmarskal Løvenskjold, havde modtaget en forsinket Lykønsning til sit 60aarige Jubilæum. L. havde heri beklaget, at „vi herinde“ var bleven for sent opmærksom paa Begivenheden, „men vi skal huske Dig ved første Lejlighed.“ Lejligheden — og Dekorationen — kom med Frederik VIII's Sølvbryllup.

Hans Kammerat fra 1. Bataillon, Oberst Myhre, levede endnu, og Grandpapa sluttede — med et Smil, der gled langt tilbage — „Gud véd, hvad Myhre tænker, naar han ser det.“

Han deltog i Treaarskrigen i følgende Slag og Kampe: Bov, Slesvig, Nybøl, Dybbøl, Gudsø, Fredericia, Helligbæk, Isted og Kolding samt 1864 ved Jagel.

Alt dette, for det meste upersonlige, har Udgifveren ment at burde supplere med, hvad der foreligger for ham som Erindringer og Indtryk og i de Afdelingers Historie, hvori han tjente. I den lille Stump Stamtavle, der findes hos Giessing, hedder det om Niels Saabye, en Broder til Hans Erik Saabye, at „han var en anselig og vittig Mand, 3¼ Alen høj.“ Det er en fortrinlig Karakteristik, saa god som den er kort. Jeg kunde fristes til at sætte den med spærret Skrift under O. C. F. v. Saabys Navn. Maaske passer Tommemaalet ikke ganske nøje, maaske har det været en lidt slidt Alen, lidt kort i den ene Ende, hin Niels Saabye er maalt med. Men det med Anseligheden og Vittigheden rammer nøje det Indtryk, vi, der har kendt „Grandpapa“ — herefter „G.-P.“ —, har bevaret af ham. Jeg kendte ham fra allerførst i Firserne og husker de Sagn, der gik om hans Taler og drastiske Vendinger ved Herremiddage hos hans Ven, Amtmand Grev Brockenhuus-Schack paa Ørkildhus, og andre Steder. Jeg husker ham med Øjne, tindrende af Humør, naar han paa Datidens bevægede Vælgermøder rejste Latterbølgerne om sine Modstandere, saa det fraadede

om dem. Han deltog i disse Valgkampagner baade ved Møder og i Bladene. Men — mærkeligt nok — uden derved at komme i noget personligt uvenskabeligt Forhold til Modstanderne. Herom vidner et Brudstykke af en Artikel i Venstrebladet „Svendborg Avis“ fra de Aar: „Oberst Saabye, hvem vi jo som bekendt lejlighedsvis udveksler politiske Meninger med, skal vi iøvrigt give den Ære, at han er en af vore nobleste Modstandere her i Byen. Kommer vi i Diskussion med Obersten, bliver Udbyttet noget mere end en sædvanlig Udveksling af nogle Ubehageligheder.“

Jeg husker ham anlægge hint — det samme — altid humørfyldte Syn paa visse af sine Oplevelser i Krigene. Saaledes hans Skildring af en Episode under den sidste Krig. Hegermann-Lindencrones Korps laa paa det Tidspunkt i Vendsyssel, og G.-P. blev — umiddelbart før den første Vaabenstilstand — med en Del Tropper beordret til at besætte Løgstør, hvor der ikke var saa meget som en fjendtlig Kat, for at Prøjserne ikke skulde have hele Jylland inde til Fjorden: „Det var dengang jeg erobrede Løgstør! Du skulde have set mig, da jeg red ned ad Gaden i Spidsen for Tropperne. Folk stod i Vinduerne og langs Gaden, og jeg kunde se paa dem, at de tænkte: Der kommer Gud straffeme Napoleon den Store.“

Hans Humor kunde være latent til Stede, men altid stærkt nok til at skærme ham imod at blive sentimental, selv hvor hans Tale drejede sig om alvorfulde og bevægede Ungdomsminder. Jeg spurgte ham engang, hvordan han følte det, da han første Gang mødte de fjendtlige Kugler. „Det skal jeg præcist kunne sige Dig. Det var lige før Slaget ved Bov. Rye og jeg var redet ud ad Flensborg-Chausseen for at rekognoscere. Saa begyndte Tyskerne at skyde paa os fra et Hegn i Nærheden, og disse forbandede Kugler, der immer fløj os om Ørene, virkede s'gu efterhaanden generende. Jeg kunde mærke, at jeg begyndte at ryste, men jeg følte ogsaa, at Rye iagttog mig. Jeg vilde jo'nte ha', at han skulde mærke noget og blev ved at se over mod Hegnet, hvor disse ubehagelige Kugler kom fra. — Saa gik det over, og siden var jeg aldrig bange.“

Det er saa at sige en historisk Kendsgerning, at siden var han aldrig bange. Der staar i Stillings „1ste Bataillons Historie“ om G.-P.s videre Deltagelse i Kampen ved Bov den 9. April 1848: „Her saas Bataillonens Adjutant O. C. F. Saabye ile frem i Kæden for at være behjælpelig med at føre Mandskabet frem.“ Det var sikkert en fuldstændig frivillig Handling, der laa udenfor hans Opgave som Adjutant, naar han er sprungen af Hesten og er hastet sine Kammerater i Ildlinien til Hjælp.

Nogle Dage senere — ved Slesvig — hin Dag, da „Paaskeklokken kimede mildt fra den danske Kyst, meldte over Lande dog om saa haard

en Dyst“ — var hans Bataillon paany i Ilden. Her staar der: „Og der blev kæmpet, saa der stod Gny af den Holmgang. Bataillonens stred ved den ældgamle Dannevirkevold. Atter lyste de samme Navne som ved Bov: Saabye, Myhre, Vaupell og Wedelfeldt.“ Om et Moment i Slaget hedder det: „Fjenden besatte Nordranden af Kratskovene og vedligeholdte herfra en levende Ild, der kostede os et stort Mandefald. Folkene sank i Mosen til Bæltstedet. Ryes og Saabyes Heste blev stikkende i Engen og maatte skydes.“

Noget senere staar der i Bataillonens Historie: „Saa fulgte Revyen paa Lerbæk Mark, hin stolte, uforglemmelige 28. September, da Frederik VII hilste og takkede sin Hær, og den tiljubede ham. General Bülow samlede Revydagen sin Brigade ved Rugballegaard for — for sidste Gang — at føre sine tre tapre Batailloner, dem han saa ofte havde ført ind i den fjendtlige Kugleregn, forbi Landets og Hærens Øverste. Og denne lod de tapreste af de tapre træde frem for sig, Officerer, Underofficerer og Menige, de, hvis Navne ideligt gaar igen i Rapporterne.“

O. C. F. Saabye var iblandt dem! I den Uniform, hvori han ses paa Ungdomsbilledet fra 1834.

I 1849 stormede han den 23. April i Slaget ved Kolding den nordre, stærkt barrikaderede Port og trængte med et Tab af 66 Mand under en voldsom Ild frem til Byens Torv. Paa den herliggende Kirkes østre Gavl er anbragt et Sandstensrelief til Minde om denne Kamp.

Se, alt dette er Historie. Lad os da høre, hvordan det forholdt sig, naar G.-P. i Omtalen af sin Chef, den berømte Hærfører, kaldte denne „min Ven“. Sligt kunde jo kalde paa en vis Skepsis.

I Oberst Rists „Olaf Rye's Saga“ staar der: „Stabschefen, Oberst Læssøe, skriver: „I General Rye har Armeen en Mand, der selv besidder saa meget, at en enkelt, underordnet Hjælper, som har hans Tillid, er nok.“ Ved 1ste Bataillon var denne hans Adjutant, Premierløjtnant Saabye, der trods den store Aldersforskel ved varme Venskabsbaand var knyttet til sin Chef.“

Og at det ikke fra G.-P.'s Side blot drejede sig om den Underordnedes uvilkaarlige Ærbødighedsfølelse eller noget andet, mindre værdifuldt, turde fremgaa af hin Anekdote, de fleste af os har hørt, om vi end desværre kun husker den i Brudstykker, Visen, han lavede — han havde et betydeligt Talent herfor — om den almindeligt forhadte General (?) med Underbidet og den lange Næse, hvis sidste Vers haabløst sluttede med, at han aldrig kunde dø, for „naar Aanden ud af Munden foer, fløj den ind igen af hans Næsebor“! Historien sluttede med, at Forfatteren blev stedet for en forarget og harmfuld Foresat, som han afvæbnede

ved — med sin pragtfulde Sangstemme og levende Mimik — at foredrage Visen fra Ende til anden.

Det falder godt i Traad med hans „Optræden“ her, naar han i Bataillonens videre Historie omtales som en ivrig Aktør i de Dilettant-Skuespil, Officererne opførte i Rendsborg. Her var O. C. F. Saabyes Navn bestandigt paa Plakaten. Det var forøvrigt „Soldaterløjer“ og slikt, der blev opført.

Her — i Rendsborg — herskede et noget spændt Forhold mellem den danske Garnison og den tysksindede Befolkning. Jeg har hørt en lille, munter Historie om en Vinhandler, der ikke vilde yde den — i Øjeblikket — nødvendige Kredit for nogle Bouteiller i Anledning af en eller anden Festlighed. Saa skal G.-P. have ladet sin Oppasser møde op paany, denne Gang forsynet med en for Vinhandlerens Butiksruder truende Kurv Brænde. Under disse Omstændigheder blev Krediten ydet.

Der er imidlertid Grænser for, hvor længe jeg kan fortsætte, og jeg vil slutte med at anføre G.-P.'s egen Rapport om den sidste Træfning, han deltog i og ledede.

Det drejer sig om Forpostfægtningen ved Jagel den 3. Februar 1864. Chefen for 21. Regiment, Oberstløjtnant Nielsen, var fraværende, hvorfor G.-P. som ældste tilstedeværende Officer overtog Kommandoen, som han derefter beholdt.

Det er hans egne Ord, der her lyder til os, og det begynder med hans Melding til Forpostkommandøren, afsendt Kl. 3 Eftermiddag:

Ifølge Melding fra Feltvagten i Jagel observeres ved Lottorp flere Kompagnier fjendtligt Infanteri og endel Kavalleri. I venstre Flanke Skydning.

Derefter Rapporten:

Efter at have afsendt Melding desangaaende til Forpostkommandøren begav jeg mig ud imod Jagel og beordrede Kaptajn Hacke til foreløbigt at overtage Kommandoen over Reserven ved Klosterkro.

Da jeg bemærkede, at Fjenden trængte heftigt paa med overlegen Styrke, og at Jagel allerede var opgiven, beordredes 1ste Bataillons afløste Kompagnier til at danne Reserve for 5te og 6te Kompagni, der havde besat nogle Højder Nord for Jagel. Noget fjendtligt Kavalleri, omtrent 20—30 Heste, som viste sig Nord for Jagel, blev ved nogle Skud fra de ved Klosterkro posterede tvende Granatkanoner jagede ind i Byen.

Lidtefter Kl. 3¹/₂ sagtnedes den fjendtlige Ild, og jeg besluttede da at forsøge paa at gaa langsomt frem for at genvinde det tabte Terrain og om muligt retablere den havde Forpoststilling — — —

Jeg begyndte nu med at lade højre Fløj gaa først frem, for i ethvert Tilfælde at have en fri Retraitelinie mod Dannevirke, men under denne Fremrykning fik jeg omtrent Kl. 5^{1/2} Melding om, at fjendtligt Infanteri rykkede frem fra Kongshøj imod Klosterkro — — — saa besluttede jeg dog — dels paa Grund af, at jeg nu fik Vished for, at 11te Regiments Forposter var gaaede tilbage, dels da en større Afdeling muligt kunde følge efter og foretage et Angreb samtidigt med et nyt sydfra og endeligt paa Grund af det indtrædende Mørke — at tiltræde Retraiten i nordvestlig Retning mod Dannevirke — — —

Retraiten blev derpaa fortsat til Dannevirke, hvor begge Batailloner ankom Kl. 7. Saavel Officerer som øvrige Befalingsmænd og Menige gjorde deres Pligt.

Bataillonens havde ved denne Lejlighed følgende Afgang: Døde 2 Menige, Saarede 1 Commandérsergent, 1 Korporal, 1 Underkorporal og 16 Menige. Savnede 1 Spillemand, 8 Underkorporaler og 68 Menige.

Felt-Kantonnement Fredericia, 11. Febr. 1864.

Saabye,
Major og Bataillonskommandør.

Den tyske Generalstabs Værk om 64-Krigen indeholder blandt andet følgende om Fægtningen:

„Nördlich des Dorfes setzten sie sich jedoch auf den dortigen Höhen von Neuem fest, wohin der Kommandör des 21. Regiments, Major Saabye, vom Klosterkrug drei seiner dort stehenden Kompagnien vorschickte.

Nach kräftiger Vertheidigung nahmentlich des Bahnhofes, liess der Dänische Führer, als er auch von Süden umfasst wurde, das Signal zum Rückzug geben.“

Et Par Dage efter gik det Nord paa. Om hans Deltagelse i det tragiske Tilbagetog blev jeg mindet ved for ikke længe siden at læse i nogle Memoirer — af hvem har jeg glemt: „Næste Morgen ved 5-6 Tiden blev vi paany vækket ved Militærsignaler i Gaderne. Det var 21. Regiment, der drog igennem. Og det var de sidste danske Toner, der lød i Flensborg.“

Paa denne Gennemmarsch besøgte han sit — under de givne Forhold — ambulante Hjem. Grandmama har fortalt om, hvorledes han — dødtræt og forpint — kom vaklende ind i Stuen, satte sin knyttede venstre Haand haardt i Bordpladen og skjulte Øjnene med den højre. Der stod den store, stærke Mand og hulkede, uden at kunne faa et Ord frem til sin forfærdede, intetanende Hustru, der troede ham paa Forpost foran Dannevirke.

Mærkeligt nok slap han usaaret gennem alle disse Kampe. Den Kugle, der sad i hans venstre Side til hans Død, ramte ham i en Pistolduel i Rendsborg den 10. Marts 1836 med en stud. jur. W. Castagne. Paa Bunketofte findes de af begge Parter underskrevne Regler for Duellen samt et Stykke Linned, hvor Kuglen er gaaet igennem.

Saa kom Freden og snart efter den Hærreduktion, der medførte hans Afskedigelse, som ikke skal have været uden Forbindelse med, at han tilhørte en Gruppe af Officerer, der ansaas for særligt knyttede til General Hegermann-Lindencrone, som ikke var i Kridthuset paa bestemmende Sted.

Ved Hærordningen af 1867 blev han genansat, udnævnt til Oberst og ansat som Chef for 35. Bataillon. Han har fortalt mig, at han — der selv havde Valget — foretrak Svendborg som Garnisonssted, fordi han der traf sin Ven fra Felten, Overauditør Schrum, der var bleven Borgmester i den sydfynske By.

Hans Stilling som Chef for Reservebataillonen var jo af særdeles fredelig Natur. Den medførte som oplivende Momenter nogle aarlige Inspektionsrejser omkring paa Øen sammen med de 2 Kaptajner og en Oversergent, der udgjorde Bataillonnens faste Rammer.

Saa blev Odense—Svendborg Banen anlagt, og hans altid gode Forhold til sine Omgivelser bragte ham ganske af sig selv Stationsforstanderstillingen, som han bestred sammen med sit — ganske vist lidet anstrengende — militære Hverv.

I sin Omtale af ham — i Anledning af hans 65-aarige Officersjubilæum — skriver Svendborg Amtstidende: „Endnu den Dag idag færdes han — uanset Vind og Vejr — stadigt paa vore Gader, venligt hilsende alle de Mange, der ærbødigt blotter Hovedet for den 83-aarige Veteran.“

* * *

Han var en typisk dansk Mand, en værdig Efterkommer af Herr Niels fra Saaby, som han sit Fædrelands trofaste Søn og de unge i Slægten — enten de bærer hans Navn eller ikke — et Eksempel til Efterfølgelse.

Ære være hans Minde!

L. M.

O. C. F. v. Saabye var gift første Gang den 25. August 1847 med Larsine Hanne Wilhelmine Engel, Plejedatter af den kendte Lars Mathiesen paa Frederiksberg og født 17. Marts 1826, død 17. Maj 1850. I dette Ægteskab var en Søn, født i Aarhus 26. April 1850, Johan Georg Christian Mathias Saabye, Styrmand, død 1900 paa Frederiksberg.

Anden Gang 19. Maj 1859 gift med *Agnes Anna Bilton*, født i Flimby, Cumberland, 22. August 1840, død 6. Januar 1920. Hun var Datter af Skibsreder William Alfred Bilton og Hustru Sara, f. Rome. Faderen studerede i Rostock

1816—18. Han ejede 2 Skibe, „Lady Ellinor“ og „Noughterless“, hvis Stranding vel har været Aarsagen til, at han senere, formentlig 1852, nedsatte sig som Skibsmægler i Harburg. Den fædrene Bedstefar var Præst, den mødrene Landmand.

„Grandmama“ døde paa Bunketofta, og hertil flyttedes da ganske naturligt Familiecentret. Efter Svendborg-Hjemmets Opløsning løber Slægtens Traade sammen i den gamle, danske Landsdel, hvor dens Vugge stod.

Den indbyrdes, levende Søkendekærlighed, der var og er saa kønt et Grundtræk hos den store Børneflokk fra det gamle Officershjem, har en trofast, aldrig svigtende Plejerske og Vogterske i den ældste af denne Flokk, der nu er graaende Bedstemødre og Bedstefædre.

Og er Tanken med denne Familiebog at virke samlende paa vor nu saa spredte Slægt, saa skal den ikke slutte uden en Tak for, hvad Hjemmet paa Bunketofta, hvad Mitte og Richard trofast har virket og været for os alle, netop i denne Aand.

Saa det sidste Led i Bogens Plan:

EFTERKOMMERNE

hvis Sidstfødtes Fødselsdage markerer en Afstand af nær fem Hundrede Aar mellem disse og den, hvis Navn er det første i denne „Slecte-Bog“, som spænder over 16 Generationer.

A. *Agnes Sara Maria*, født i Rendsborg 28. Februar 1860, gift 2. April 1880 med Richard Christiansen, født 9. Juli 1854, Forpagter af Bunketofta i Skaane.

1. Lily C., født 18. Januar 1881, Forstanderinde paa „Stockholms Hospital“ i Stockholm.

2. Olga C., født 10. Juli 1882, gift 3. Juli 1911 med Ernst Georg Böös, Dr. phil., Lektor ved „Göteborgs högre Latinläroverk“, født 22. Februar 1882.

a. Ingrid Maria B., født 26. Oktober 1913.

b. Torsten Richard B., født 30. Maj 1917.

3. Ellen C., født 21. Oktober 1883, gift 20. November 1908 med Carl Henrik Kark, født 23. November 1877, Student 1896, Kamrer i Sveriges Riksbank.

a. Carl Hugo K., født 18. November 1909.

b. William Lauritz K., født 31. Januar 1912.

c. Stina Maria K., født 7. Januar 1915.

d. Annika Maria K., født 22. Juli 1921.

4. Edith C., født 9. November 1884, død 14. Januar 1885.

5. Hugo Saabye C., født 12. December 1885, Direktør for „American Trading Company“ i New York, gift 5. Juni 1920 med Elizabeth Stephenson, født 18. Oktober 1884.
 - a. Richard Saabye C., født 12. Januar 1922.
 - b. John Saabye C., født 8. Juni 1923.
 6. Christian Richard Saabye C., født 14. Februar 1887, Handelsdirektør i Stockholm, gift med Lotty Bäck, født 27. Maj 1900.
 7. William C., født 25. Juni 1888, død 25. September s. A.
 8. Martha C., født 10. Juli 1889, død 3. August s. A.
 9. Harriet C., født 23. November 1890, f. T. paa Bunketofta.
 10. Winnie C., født 29. Juni 1892, gift 9. August 1918 med Godsejer Clas Henrik Johannes Paulson paa Örup i Skaane, født 30. December 1887.
 - a. Elsie Maria P., født 6. Maj 1921.
 11. Henry C., født 28. Juli 1894, død 29. Juli s. A.
 12. Daisy C., født 27. Februar 1896, gift 16. December 1923 med Godsarrendatar Carl Gunnar Andersson, født 26. Februar 1891, Wängsjöberg, Sverrig.
 13. Walther Saabye C., født 10. September 1901. Uddannet som Landmand paa Bunketofta, f. T. i Amerika.
- B. *Ove William Mikael S.*, født i Rendsborg 8. Marts 1861, Sekondløjtnant ved 19. Bataillon 3. Oktober 1882, Elev i Officerssskolen 25. September 1883, fritoges 27. Februar 1885 for Resten af sin Tjenestepligt, afskediget 28. Januar 1896, tog i 1885 Ansættelse i Postvæsenet, død som Postekspedient 10. Oktober 1910. Udgifveren skrev den 11. Oktober s. A. i „Dannebrog“:

I Gaar Morges er Postekspedient William Saabye afgaaet ved Døden efter mange Aars Svagelighed. Han var senest ansat ved Vesterbros Posthus og røgtede trods stadig Sygdom sit Embede lige til det sidste med den største Akkuratesse og Pligttroskab. Han havde et ikke ringe Talent for Tegning, og fra hans Haand foreligger der en Samling nydelige, omhyggeligt udførte Tegninger af Postuniformer fra ældre Tid, smaa fine Genrebilleder, som engang burde finde deres Plads i „Dansk Postmusæum“.

Han blev 23. November 1888 gift med Marie Bartholine v. Spreckelsen, født 13. Juni 1866.

1. Ove Christian William S., født 11. Oktober 1892, i nogle Aar ved Postvæsenet, Sekondløjtnant i Infanteriet, nu ansat i A.-S. Københavns Frihavns Tjeneste.
 - Gift 1. Gang 15. Maj 1919 med Ellen Elisabeth Goedecke Okfelt, født 3. Januar 1894.
 - a. Sven-Erik S., født 11. Januar 1921.

- Gift 2. Gang 22. Januar 1922 med Johanne Elise Nielsen, født 17. April 1896.
b. Inga S., født 4. Juli 1922.
2. Finn Gunnar Bilton S., født 19. Januar 1899, Kontormedhjælper.
- C. *Julie Alexandra S.*, født i Glückstadt 24. Februar 1863, død 24. September 1906, gift 3. November 1884 med Bogholder Jacques Hermann, født 3. November 1853.
1. Agnes Else H., født 11. November 1885, gift 23. Januar 1913 med Læge Søren Christensen Dalsgaard, Sygehuslæge i Fjerritslev, født 24. Februar 1881, Cand. med. Januar 1913.
a. Steen Christensen D., født 8. Oktober 1916.
b. Dorrit Christensen D., født 19. Juli 1918.
2. Jacques H., født 3. December 1886, Cand. jur., Ekspeditionssekretær i Direktoratet for Københavns Skattevæsen, gift 23. August 1917 med Ingeborg Müller Beruth, født 14. April 1886.
a. Jacques H., født 11. September 1918.
b. Fanny H., født 23. December 1919, død 31. s. M.
c. Ulla Julie Helvig H., født 21. Marts 1921.
d. Flemming Waldemar H., født 10. December 1922.
3. Aage H., født 5. April 1888, Forfatter og Journalist.
Gift 1. Gang med Fanny Larsen, født 29. Juni 1886.
a. Edith H., født 19. September 1910.
b. Else H., født 5. Marts 1912.
c. Hans Aage H., født 6. Oktober 1913.
Gift 2. Gang 29. September 1917 med Clara Rosalie Euphemia Muder-
spach, født 30. Oktober 1886.
4. Gerda Willy H., født 3. Marts 1892, Musiklærerinde fra Konservatoriet i København, gift 4. Oktober 1915 med Valdemar Voss, født 29. August 1885, Løjtnant i Infanteriet, Kunsthandler i København.
a. Tage V., født 12. Juli 1918.
b. Annette Julie V., født 1. December 1923.
5. Tage H., født 6. Maj 1902, stud. mag.
- D. *Jessie Marion Frederikke S.*, født i Flensborg 17. Februar 1864, gift 2. Juli 1892 i Dansk Kirke i Brooklyn med Karsten Viborg Tuxen, født 17. Februar 1863 i Svendborg, død 16. April 1914 i Brooklyn, Sekondløjtnant i Artilleriet 30. Juli 1883, Premierløjtnant i Fodfolket 1. Oktober 1888 og ansat ved 7. Regiment, 27. Marts 1889 ved 8. Regiment, 16. Maj 1891 uden Tilladelse afrejst til Udlandet og indtil videre slettet af Hærens Lister, afskediget 10. Januar 1906.
1. Poul Antonius Oluf T., født 9. Maj 1893.
Gift 1. Gang 2. Januar 1915 med Esther Hedemark, født 19. September 1896, død 22. Januar 1922.

- a. Esther Marion T., født 25. Januar 1916.
- b. Beverly Emilie T., født 19. Januar 1920.
 Gift 2. Gang med Edyth Kelly Glynn, født 5. Juli 1893.
- 2. Lillian Bilton T., født 14. Februar 1895, gift 14. Februar 1917 med Carl Oscar Andersen, født 12. Januar 1889.
 - a. Carl Pershing A., født 27. Marts 1918.
- 3. Elsa Margurith, født 30. April 1897, gift 10. Juni 1917 med Kay Lindholm Brandt, født 12. August 1895.
 - a. Marjorie Tuxen B., født 25. September 1922.
 Adopteret Poul Tuxens yngste Barn, Beverly Emilie, under Navnet Beverly Tuxen Brandt.
- 4. Rhita Marion T., født 17. April 1899, død 26. April 1901.
- 5. Walter English T., født 29. December 1906.
- E. *Annette Johanne S.*, født i København 11. Januar 1866, praktiserede i en Aar-række som Fødselshjælper, gift 2. August 1892 med Bogholder Lauritz Maaløe, født 20. Juni 1861, Slægtsregister for Familien Maaløe, Erindringer i Assens Amts Avis 1924, senere Særtryk.
 - 1. Agnes Johanne Louise M., født 2. Marts 1893, gift 1. Juni 1916 med Kunsthandler Christen Marinus Poulsen Bach i København, født 2. Oktober 1885.
 - a. Christen Alflak Maaløe B., født 21. Marts 1917.
 - 2. Christopher M., født 14. Oktober 1894, Kadet, tog Afsked ult. 1915 og afrejste til Federated Malay States, Bestyrer af forskellige Gummplantager.
 - 3. Børge M., født 8. Juni 1898, kgl. Translatør i Engelsk Juni 1922, Lærer ved Købmandsskolens Højskole.
 - 4. Carl Adolph Saabye M., født 17. August 1907, f. T. Elev i Østre Borgerdydskoles Gymnasium.
- F. *Henry Frederik S.*, født i København 17. Februar 1867, ansat ved Toldvæsenet, Sekondløjtnant 30. September 1887, afskediget 21. Januar 1899, død i København 1. Marts 1903 som Assistent i Finansministeriets Toldrevision.
- G. *Hans Ludvig S.*, født i Svendborg 6. Marts 1869, Handelsmedhjælper, død i Svendborg 5. Januar 1890.
- H. *Ovine Emilie S.*, født 11. August 1872, gift 8. November 1891 med Fabrikant Frederik Georg Wiggers, født 23. August 1863, sammen med to Brødre Ejer af „Svendborg Klædefabrik“.
 - 1. Oscar Frederik Saabye W., født 10. August 1892, dansk Tandlægeeksamen 1912, amerikansk Eksamen 1914, bosat i Horsens, gift 15. April 1916 med Karen Lizzie Christgau, født 25. Oktober 1894.
 - a. Vibeke Idde W., født 7. Juni 1919.
 - 2. Edith Marie Saabye W., født 31. Juli 1896, cand. pharm. 1924, f. T. Vildbjerg Apotek i Jylland.

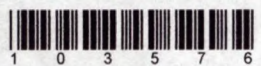
3. Svend Saabye W., født 1. November 1899, uddannet ved Faderens Fabrik samt i Udlandet, f. T. Kjærs Møllers Fabriker i Aalborg.
 4. Fanny Saabye W., født 13. Juni 1904, gift 12. Juli 1924 med Georg Reinholdt Frederik Ursin, født 27. November 1901, Cand. phil., Cigarhandler i København.
- I. *Fanny Louise S.*, født i Svendborg 17. Oktober 1875, gift 19. November 1897 med Jens Peter Clausen, født 26. Februar 1871, Ejer af Vellevgaard ved Randers 1896—1905, senere Bestyrer af Ingelstad i Smaaland, Taarnborg og Linderupgaard paa Sjælland.
1. Lykke Agnes Saabye C., født 22. August 1898, gift 3. Maj 1919 med Axel Charles Waldemar Mikkelsen, født 20. Januar 1892, Underdyrlæge i Hæren 1. Oktober 1914, Reservedyrlæge 1. November 1914, Afdelingsdyrlæge ved 5. Artilleriafdeling 1. Juli 1915—1. April 1917, nu Dyrlæge i Nyborg.
 - a. Ove Ivan M., født 19. August 1920.
 2. Viveke Julie C., født 11. Januar 1902.
 3. Agnete C., født 27. September 1906.

* * *

Saa — til Slut — endnu engang: hold dette Slægtsregister vedlige, hver for sit Vedkommende.

*Om hundred' Aar er alting glemt;
det faar man snart at sande,
naar man vil drage, hvad er glemt,
for Dag af Tidens Vande.*

DIS-Danmark

1 0 3 5 7 6